

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 56. Concilium Lamethanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](#)

Sæcul.XIII. Regem Carolum & Papa Martinum de
A.C.1281. lata utrumque gravissime offenderunt.

Ducange
hist. C. P.
p. 198. Rex Carolus interea ter mille armatos ad Caninam Epiri urbem, quæ sū erat, exscendere voluit, unde Bellegardiam ejusdem provinciæ locum obses-

* Rousseau sum ibant duce nobili Gallo, qui * Rufus
Gregor. l. 5. Solliacensis vocabatur. Imperator Mi-
c. 6. chaël Andronicum Tarchanioten domus

Boivin. note suæ Præfectum eo subsidium jussit duce
l. p. 753. re, suisque copiis coeli favorem impe-

Pachym. l. 6. trandi causa quandam ceremoniam im-
peravit, quæ hunc in modum fiebat. Pa-

triarcha, Episcopi, Clerusque universi noctem unam precando transigebant mane Patriarcha ac sex præcipuis ex Episcopis amicti ornamentiis suis sacram oleum: isto tingebant chartarum la fces: quorum copia satis magna ad exercitum mittebatur distribuenda inter milites, ita, ut super se quisque talis pyri frustum gestarent in hostem eentes Loco auxilium profuit: & Imperator Mi- chaël grandem propterea Constantino poli triumphum egit.

6. 33.

§. LVI.

Concilium Lamethanum.

10. II. conc. Hoc anno 1281 Joannes Pecamus A-
p. 1056. chiepiscopus Cantuariensis Lamethæ ad Tamesim paulo supra Londinum

celebravit concilium, in quo renovabat ^{Sacul. XIII.} decreta postremi concilii Lugdunensis pa- A C. 1281.
rum observata in Anglia, sanctiones Legati Ottoboni anno 1268 in concilio Londinensi factas, & constitutiones concilii Lamethani per Archiepscopum Bonifacium habiti: quibus Joannes Peccamus addidit, quæ necessaria reputabat. Præscriptiones suas orditur a doctrina Sacramenterum, jubetque tunc, cum Sacerdos coelestem extollit hostiam, æs campanum pulsari, ut si, qui quotidie sacro interesse nequeunt, in agris vel domibus suis genua submittant, noxarum veniam pluribus ab Episcopis concessam adepturi. Sacerdotes, dum saceram communionem præbent, doceant in calice vinum tantummodo porrectum iri ad glutendum facilis Christi corpus. Nam minoribus in templis soli sacrificanti pretiosum sanguinem sumere licet. Igitur communio sub utraque specie nondum plane inusitata erat. Nemo catholicon rum credat unicum sacrum pro mille hominibus religiose consecutum per intentionem eis æque prodesse ac mille sacrificia peracta pari cum pietate. Hic baptisini forma proponitur sermone Anglico Gallicoque, quia utroque utebantur Angli: ac præcipitur, ut in dubio baptismus sub conditione fiat. Ad sacram communionem admittatur nemo,

I 2

qui

Sup.

c. 1.

c. 2.

c. 3.

c. 4.

Sæcul. XIII. qui sacro christmate confirmatus non
A.C. 1281. fuerit.

c. 5. Non conferantur simul quinque Ordines, scilicet minores quatuor cum majore. Consecrandi lingua vernacula edoceantur de facultate ac functionibus Ordinum. Privilegiis affecti non audiant confessiones sine permisso Episcopi; saltem nisi eos suum privilegium jurisdictione illius aperte eximat. *c. 7.* Atrocia & pessimi exempli crimina posna solennis secundum canones statuantur. Observetur antiqua sanctio, ut in quolibet decanatu detur Sacerdos quidam destinatus ad operam dandam confitentibus Parochis, Vicariis, aliisque Presbyteris ac Ecclesiæ ministris, qui tamen non impedianter, quo minus deant alios communes administratos poenitentiæ. Quivis Parochus quotannis quater populo lingua patria exponat quatuordecim doctrinæ Christianæ capitula seu articulos fidei, decem præcepta decalogi, duo Evangelii præcepta de charitate, septem opera misericordiæ, septem peccata capitalia, septem virtutes præcipuas ac totidem Sacra menta. Haec fere sunt, quæ noster catechismus complectitur.

c. 10. *c. 13.* Sunt ibi quædam præscripta contra fraudes odiosas, qualis est, si quis per falsam procriptionem fingit a se defendi posses.

possessorem beneficij absentem, facitque, Sæcul. XIII.
A.C. 1281.
ut is hoc inscius amittat. Sacræ Deo
Virgines ne apud parentes quidem suos
plus triduo relaxandi animi causa, nec
diutius sex diebus ob negotium extra
monasterium commorentrur. Declaran-
tur professæ suum Ordinem, postquam
anno amplius in coenobio sponte man-
serint. Idem de monachis cæterisque
Religiosis dicitur. Damnatur denuo
plurium beneficiorum possessio, præsertim
sine gratia legis facta; error in Anglia
communissimus. Hæ constitutiones da-
bantur die Veneris 10 Octobris an. 1281,
quæ dies concilii postrema fuit.

Modico post tempore Archiepiscopus p. 1171.
ad Regem Eduardum scripsit epistolam,
cujus hæc erat summa. Deus nos ju-
bet honorem habere Regibus. At cum
oporteat obedire Deo magis quam homi-
nibus, nulla sanctio humana nos potest
adstringere ad violendas leges, quas au-
thoritas divina statuit. Est autem in
Anglia longo a tempore Reges & Proce-
res inter ac Episcopos Clerumque tristis
discordia propter oppressionem, quam
Ecclesia patitur. Quare Majestati tuæ
supplicamus, ut illam tollat denique: id
quod facere nequit nisi se submittendo
tribus legum generibus, in quibus con-
sistit suprema authoritas, scilicet decretis
Summorum Pontificum, præscriptis Con-
I 3 ciliorum,

c. 18.

c. 19.

c. 25.

Sæcul.XIII. Ciliorum, ac decisionibus Patrum: hi
A.C. 1281. enim tribus e fontibus ducti sunt ca-
nones. Satis apparet Archiepiscopum
ibi Gratiani collectionem intelligere, &
quod consequtitur, falsas decretales com-
prehendere decretis Summorum Ponti-
ficam, quorum authoritatem primo in
loco ponit.

Pergit: Deus decretis Summorum
Pontificum authoritatem dedit dicendo:

Matth. 16. 19 ad Petrum: Quodcumque ligaveris super
terram, erit ligatum & in cælis; ac pe-

Deut. 17. 12. os Moysis: Qui superbierit nolens obedi-
re Sacerdotis imperio, morietur. Hac o-

v. 18. bedientia non eximitur Rex: quia de-
de dicitur: Postquam federit in solo n-
gni sui, describet sibi deuteronomium legi
hujus in volumine, accipiens exemplar-

v. 19. Sacerdotibus Leviticæ tribus, & habet
secum, legetque illud omnibus diebus in-
suæ, ut discat timere Dominum Deum
suum, & custodire verba & ceremonias
ejus, quæ in lege præcepta sunt. Ergo

Rex ipse supremo Pontifici obedientiam
debet. Erudito lectori relinquo iudi-
cium de robore harum probationum, quo
attinet ad temporalia. Litteræ con-
nuantur: Inimicus Ecclesiæ dicet forti-
tan Papæ non esse, ut Principi profanari
harum legum horumve canonum jugulari
imponat. Sed nos contrarium tuemur
cum Ecclesia universa Sanctisque omni-

bus & doctis in orbe viris. Tum author ^{Secul. XIII.}
 priorem Deuteronomii locum repetit, qua- ^{A C. 1281.}
 si hoc, quod hic dicitur de Judice Israë-
 lis, non nisi Papæ applicari posset. Post-
 hæc adducit authoritatem Imperatoris
 Constantini, nempe probabiliter legem
 ei adscriptam, cuius alibi mentionem
 feci: affert exemplum veterum Angliæ ^{Sup. lib. 46.}
 Regum, & causam S. Thomæ Cantua-^{§ 8.}
 riensis: finitque adhortando Regem ad ^{Sup. §. 9.}
 conservandas Ecclesiæ immunitates, pre-
 candoque Deum, ut illi mala suggeren-
 tes consilia temporalibus poenis afficiat,
 ut salvæ sint eorum animæ. Dabat 2.
 Nov. 1281.

§. LVII.

Concilium Salisburgense.

Eodem anno Fridericus Archiepiscopus ^{to. 11. Conc.}
 Salisburgensis ac Sedis apostolicæ ^{p. 1151.}
 Legatus concilium provinciale habuit
 cuin septem Suffraganeis suis, nimirum
 Episcopis Frisingensi, Ratisbonensi, Pas-
 savieni, Brixinensi, Chiemensi, Secovien-
 si, & Lavantino: fecitque decretum se-
 ptendecim puncta continens, quorum
 pleraque ad varios Regularium errores
 coercendos spectabant. Multi Antisti-
 tes bona coenobiorum vendebant, vel ad
 longum tempus elocabant sine permisso
 Episcopi, & absque consensu congrega-
 tionis;